

§ 1. Przysługująca Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 72 poz. 494) kontrola rządowa w zakresie administracji uczelni wyższych, obejmuje zarówno będący w ich zarządzie majątek i fundusze państwowe, jak też majątek własny uczelni.

§ 2. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może na tej zasadzie badać bądź w drodze kontroli prewencyjnej, bądź następnej, czy czynności gospodarcze i finansowe władz akademickich, oraz podległych tym władzom kierowników instytutów i zakładów naukowych oraz zarządów majątków i przedsiębiorstw uczelni wyższych były lub są wykonywane celowo pod względem gospodarczym i z należytą oszczędnością.

§ 3. Zadaniem kontroli ze strony Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jest w szczególności dążyć do:

- 1) racjonalnego zużycia kredytów, przyznanych uczelniom ze Skarbu Państwa;
- 2) zapobieżenie obciążeniu Skarbu Państwa wydatkami na rzecz zakładów, majątków i przedsiębiorstw uczelni wyższych, a to przez wprowadzenie takiej gospodarki, która by dała w wyniku co najmniej samowystarczalność tych jednostek gospodarczych.

§ 4. W tym celu Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przysługuje prawo wglądu bądź w drodze badania przedkładanych sprawozdań, bądź też przez delegowanie na miejsce organów Ministerstwa, we wszystkich dziedzinach administracji gospodarczej uczelni. W szczególności Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może badać i kwestionować z punktu widzenia, stanowiącego treść § 3, uchwały i zarządzenia władz akademickich i podległych im organów, przeprowadzać rewizję kas, rachunkowości, składów, magazynów, inwentarzy i wogóle majątku tak państwowego jak własnego uczelni, oraz sprawdzać na miejscu roboty i dostawy z punktu widzenia celowości i oszczędności.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może również wydawać zarządzenia, przepisy i instrukcje w przedmiocie racjonalnej organizacji administracji gospodarczej i rachunkowości.

§ 5. Przedstawiciele władz akademickich i kierownicy podległych im urzędów, zakładów, tudzież zarządów majątków i przedsiębiorstw obowiązani są dawać delegowanym organom Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wszelkie potrzebne wyjaśnienia tak ustnie jak i na piśmie i dopuszczać do badania kas, ksiąg, inwentarzy, magazynów i innych obiektów gospodarczych.

§ 6. Kontrolę mogą sprawować urzędnicy Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub specjaliści delegowani przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Szczegółowe przepisy o sprawowaniu kontroli może w razie potrzeby wydać Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 7. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie dotyczą instytutów naukowych, podległych innym ministrom.

§ 8. Wykonanie powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Jan Zawadzki*

1017.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o sprostowaniu błędu w statucie przedsiębiorstwa państwowego „Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku”.

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1924 r. zarządzam co następuje:

W ustępie 1 § 17 statutu przedsiębiorstwa państwowego „Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku”, stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1924 roku o nadaniu statutu dla Państwowych Zakładów Wodociągowych na Górnym Śląsku (Dz. U. R. P. № 56 poz. 569) należy wyrazy: „1 delegat powiatu Królewskiej Huty” zastąpić wyrazami: „1 delegat powiatu Świętochłowickiego”.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

1018.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o warunkach wykonywania czynności bankowych i nadzorze nad temi czynnościami.

Na zasadzie art. 1 lit. E p. 2 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r., stanowiąc co następuje:

Założenie banku.

§ 1. Za banki w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się przedsiębiorstwa handlowe,